

***Advies
over het ontwerp van verzameldecreet houdende diverse
bepalingen inzake Leefmilieu en Natuur***

Minaraad 29 april 2010

SALV 29 april 2010

Dagelijks Bestuur SERV 30 april 2010

Contactpersonen	Minaraad	Dirk Uyttendaele
	SALV	Koen Carels
	SERV	Peter Van Humbeeck

Krachtlijnen van het advies

Het ontwerp van verzameldecreet beoogt technische verbeteringen aan te brengen aan diverse decreten inzake leefmilieu en natuur. Daarbij worden 15 verschillende decreten en één wet gewijzigd.

De raden vinden dat het voorliggende ontwerp van verzameldecreet echter verder gaat dan louter technische verbeteringen. Er zijn ook een aantal inhoudelijke wijzigingen. De raden zijn van mening dat substantiële bijsturingen niet thuis horen in een verzameldecreet maar een afzonderlijke procedure vereisen.

In hun advies formuleren de raden een aantal correcties, aanvullingen bij de bestaande voorstellen, nieuwe technische verbeteringen en tekstuele opmerkingen bij twaalf hoofdstukken. De raden besteden de meeste aandacht aan het mestbeleid, het waterbeleid, het bosbeleid, het milieuvergunningenbeleid en het DABM.

Inhoud

1. Inleiding	4
2. Advies	5
2.1 Algemene opmerkingen.....	5
2.2 Hoofdstuk 2: Wet oppervlaktewateren.....	5
2.3 Hoofdstuk 3: Afvalstoffendecreet.....	6
2.4 Hoofdstuk 4: Milieuvergunningendecreet.....	6
2.5 Hoofdstuk 5: Oprichtingsdecreet van de VLM.....	7
2.6 Hoofdstuk 6: Bosdecreet.....	7
2.7 Hoofdstuk 6bis: Meststoffendecreet van 1991.....	8
2.8 Hoofdstuk 7: Jachtdecreet.....	8
2.9 Hoofdstuk 8: Decreet Grindfonds en grindwinning.....	9
2.10 Hoofdstuk 9: DABM.....	9
2.11 Hoofdstuk 10: Decreet Natuurbehoud.....	10
2.12 Hoofdstuk 11: Drinkwaterdecreet.....	11
2.13 Hoofdstuk 12: Oppervlaktedelfstoffendecreet.....	11
2.14 Hoofdstuk 13: Decreet Integraal Waterbeleid.....	11
2.15 Hoofdstuk 14: Oprichtingsdecreet Vlaamse Grondenbank.....	13
2.16 Hoofdstuk 15: Bodemdecreet.....	13
2.17 Hoofdstuk 16: Mestdecreet.....	14
2.18 Hoofdstuk 17: Decreet diepe ondergrond.....	16
2.19 Tekstuele opmerkingen.....	17

1. Inleiding

Minaraad, SERV en SALV formuleren in voorliggend gezamenlijk advies hun aanbevelingen bij ontwerp van verzameldecreet houdende diverse bepalingen inzake Leefmilieu en Natuur.

De Minaraad, de SALV en de SERV ontvingen op 26 maart 2010 de adviesvraag over het ontwerp van verzameldecreet houdende diverse bepalingen inzake Leefmilieu en Natuur.

De ministeriële brief van 25 maart 2010 vermeldt dat het advies gevraagd wordt volgens de gewone procedure. In de nota aan de leden van de Vlaamse Regering wordt verduidelijkt dat de adviestermijn dertig dagen bedraagt. Formeel is het advies bijgevolg enkele dagen te laat, maar daarvoor werd door het kabinet toestemming verleend.

Tijdens de voorbereiding van het advies werd het dossier door een vertegenwoordiging van het kabinet toegelicht voor de werkgroep van de Minaraad op 19 april 2010.

In het navolgend advies is de indeling van het ontwerp van verzameldecreet gevolgd.

2. Advies

2.1 Algemene opmerkingen

- [1] **Verzameldecreet voor technische verbeteringen.** De Nota aan de leden van de Vlaamse Regering (blz. 1, 1. Situering) stelt dat dit decreet beoogt technische verbeteringen aan te brengen aan diverse decreten inzake leefmilieu en natuur. De raden stellen echter vast dat sommige aanpassingen verder gaan en ook inhoudelijke wijzigingen doorvoeren. De raden vragen dat de overheid de inhoudelijke aanpassingen zou beperken tot mineure bijstellingen. Voor substantiële bijstellingen is een afzonderlijk proces nodig met een evaluatietraject, een maatschappelijk en politiek debat, ... dat buiten het kader van een verzameldecreet georganiseerd wordt.
- [2] **Systematisch omgaan met de rechtspraak.** De raden zijn van mening dat de overheid op een goede, structurele manier dient om te gaan met de gevolgen van interpretaties van wetgeving door rechtbanken. De raden verwijzen hierbij naar een concrete situatie die verder in het advies aan bod komt (zie [7] Wetgevingstechniek).

2.2 Hoofdstuk 2: Wet oppervlaktewateren

- [3] **Aandacht voor lozingen van afvalwater van bodemsaneringsprojecten.** Art. 2 van de wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging stelt dat het verboden is voorwerpen of stoffen, vloeistoffen of gassen te lozen met uitzondering van een aantal gevallen. De 1° uitzondering betreft de lozing van afvalwater waarvoor vergunning is verleend of melding is gedaan overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en zijn uitvoeringsbesluiten. De raden vragen zich af of de wet ook niet expliciet moet vermelden dat dit ook geldt voor afvalwater van bodemsaneringsprojecten waarvoor overeenkomstig het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (art. 54 §1), een conformiteitsattest is verleend dat geldt als milieuvergunning of melding?
- [4] **Lozing van huishoudelijk afvalwater door schepen.** De raden sluiten zich aan bij een de bedenkingen van de Minaraad aangaande de lozing van huishoudelijk afvalwater door schepen in diens advies over het Verdrag van Straatsburg¹: Zowel de commerciële binnenvaart (goederentransport) als de passagiersvaart zijn de laatste jaren in opmars. Dit leidt tot een toenemende druk op de waterlopen. De raden stellen vast dat de bepalingen van het Verdrag hierover weinig ambitieus zijn. Ongezuiverde lozingen van huishoudelijk afvalwater zijn simpelweg toegestaan – behalve door grote passagiersschepen.

De normen voor de waterzuiveringsinstallaties van deze (grote) schepen zijn echter niet bepaald ambitieus. De raden zijn van mening dat de technologie voorhanden is om de impact van deze lozingen door schepen te minimaliseren. Omwille van deze inzichten zien de raden geen redenen waarom deze lozingen anders zouden moeten behandeld worden dan bv. lozingen afkomstig van huishoudens. De raden stellen ook vast dat het Verdrag enkel normen oplegt voor COD en BOD, weliswaar op het niveau van de lozingsnormen voor rioolwaterzuiveringsinstallaties. Het is niet duidelijk of ook andere voorwaarden zoals

¹ Minaraad, Briefadvies van 25 januari 2008 over het voorontwerp van decreet 11 houdende instemming met het verdrag inzake de inzameling, afgifte en inname van afval in de rijn- en binnenvaart, 2008|07.

voor zwevende stoffen kunnen opgelegd worden

2.3 Hoofdstuk 3: Afvalstoffendecreet

- [5] **Voorzien van decretale rechtsgrond.** De raden gaan akkoord met de voorgestelde wijzigingen van het Afvalstoffendecreet, nl. de verwijzing naar de definitie van “dierlijke mest” van het Mestdecreet, het voorzien van een decretale rechtsgrond voor de omzetting van de richtlijn betreffende de havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen en van het Verdrag van Straatsburg.

2.4 Hoofdstuk 4: Milieuvergunningendecreet

- [6] **Toevoeging of wijziging van een derde klasse-onderdeel aan een vergunningsplichtige inrichting.** De voorgestelde wijziging heeft tot doel en tot gevolg dat derde klasse inrichtingen slechts meldingsplichtig zijn wanneer ze geen deel uitmaken van een vergunningsplichtige inrichting. In het andere geval worden ze ook vergunningsplichtig. Dit houdt in dat elke verandering of uitbreiding van een bestaande inrichting met een klasse 3 activiteit via de procedure “mededeling kleine verandering”² of “een milieuvergunningsaanvraag” moet worden aangevraagd. Een “mededeling kleine verandering” is echter niet in alle gevallen mogelijk (bv. bij toevoeging, bij bijkomend risico of hinder), dit betekent dat voor een uitbreiding van een bestaande inrichting met een klasse 3 activiteit een vergunningsaanvraag dient te gebeuren. Vanuit milieukundig oogpunt is dit niet logisch aangezien klasse 3 inrichtingen per definitie de geringste impact hebben op mens en milieu. De kosten en administratieve lasten zijn bijgevolg niet evenredig met de mogelijke milieuhinder. Bovendien is dit een tegenstrijdig signaal, zeker nu gesproken wordt over het verbeteren en versnellen van procedures. Daarom pleiten de raden ervoor dat een toevoeging of wijziging van een klasse 3 activiteit behorend bij een klasse 1 of 2 inrichting, altijd moet kunnen gebeuren door middel van een ‘mededeling kleine verandering’.
- [7] **Wetgevingstechniek.** In de Memorie van Toelichting bij de artikelen 9, 10, 12 en 13 wordt aangegeven dat het Milieuvergunningendecreet wordt aangepast aan de interpretatie van de Raad van State. De raden beamen dat rechterlijke uitspraken een aanleiding kunnen zijn om wetgeving te wijzigen, maar deze mogen niet de enige motivatie zijn om de wetgeving op een bepaalde manier of in een bepaalde richting aan te passen. De raden verwijzen hierbij naar de paragraaf [2] Omgaan met de rechtspraak, eerder in dit advies.
- [8] **Overgangsbepalingen.** De memorie van toelichting stelt: “Er wordt in het voorstel voor de overgangsbepalingen rekening gehouden met de praktijk van de laatste jaren van sommige overheden om akte te nemen van de derde klasse onderdelen. Deze worden vergund beschouwd.” Het voorstel van verzameldecreet lijkt echter dienaangaande geen voorstel te bevatten. De raden dringen erop aan om deze passage uit de memorie ook te concretiseren in het voorstel van verzameldecreet.
- [9] **Bekendmaking van een van rechtswege vervallen milieuvergunning.** Artikel 11 van het ontwerp van verzameldecreet wijzigt artikel 5 van het Milieuvergunningendecreet. Naar aanleiding hiervan hebben de raden een opmerking bij paragraaf 2, derde alinea over de bekendmaking van het vervallen van rechtswege van een milieuvergunning wegens

² VLAREM I, Hoofdstuk IIIbis Verandering van een vergunde inrichting van klasse 1 of 2.

definitieve weigering van de stedenbouwkundige vergunning. Het Milieuvergunningendecreet voorziet dat enkel de aanvrager en de overheid onverwijld op de hoogte worden gesteld. Aangezien de beslissing van rechtswege genomen is, is artikel 31 van VLAREM I³ niet van toepassing.

Dat houdt in dat onder meer personen en organisaties die in het kader van de milieuvergunningenprocedure een bezwaar hebben ingediend, niet op de hoogte gesteld worden van de van rechtswege genomen beslissing.

De raden menen dat alle partijen er over moeten geïnformeerd worden als van rechtswege een milieuvergunning vervalt naar aanleiding van een administratieve vergunningsprocedure en consequent daaraan ook over een op vergelijkbare wijze van rechtswege vervallen stedenbouwkundige vergunning.

- [10] Aandacht voor de rechtsbasis van de algemene en sectorale voorwaarden in Vlarem II.** Het Decreet van 6 februari 2004 voorziet de vervanging van art. 20, 1ste lid van het Milieuvergunningendecreet. Door die vervanging wordt de rechtsbasis voor de algemene en sectorale voorwaarden in Vlarem II (zie art. 1.1.1 Vlarem II)⁴ opgeheven⁵. Oorspronkelijk werd dit door art. 10 van het decreet van 6 februari 2004 opgevangen met de invoering van een titel “milieuvorwaarden” in het DABM, maar die titel is nog niet in werking getreden. De raden waarschuwen ervoor de rechtsbasis voor een essentieel element van de milieuregelgeving in het Milieuvergunningendecreet niet onderuit te halen.

2.5 Hoofdstuk 5: Oprichtingsdecreet van de VLM.

Over dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen geformuleerd.

2.6 Hoofdstuk 6: Bosdecreet

- [11] Vrijstelling van machtigingsplicht in verband met bepaalde handelingen.** De artikelen 31 en 32 van het ontwerp van verzameldecreet zijn er op gericht om, op basis van bosbeheerplannen, vrijstelling te verlenen van de plicht tot vraag om machtiging van het Agentschap, met betrekking tot wijzigingen aan de fysische toestand van het bos dat onder het bosbeheerplan valt of met betrekking tot concrete afwijkingen van verbodsbepalingen in

³ Hoofdstuk IX Bekendmaking en toegang tot milieu-informatie; Artikel 31, § 1. Elke beslissing over een milieuvergunningsaanvraag bedoeld in artikel 6 alsmede elke aktename van een mededeling kleine verandering, bedoeld in artikel 6quater, 3° van onderhavig besluit, dient op bevel van de bevoegde burgemeester, gedurende een periode van dertig kalenderdagen bekendgemaakt overeenkomstig het bepaalde in de § 2 hierna. Enz.

⁴ “De Vlaamse Regering wordt gemachtigd algemene of per categorie van inrichting geldende milieuvorwaarden uit te vaardigen”.

⁵ De inwerkingtredingsbepaling van het Decreet van 6 februari 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid voor wat betreft de milieuaudit en tot aanvulling ervan met een titel milieuvorwaarden (artikel 17 van het ontwerp van verzameldecreet) op datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad wordt verruimd tot artikel 11 van hetzelfde decreet.

Aangezien die publicatie plaatsgreep op 9 maart 2004, wordt dat artikel 11 met terugwerkende kracht op die datum ingevoerd.

Artikel 11 van het Decreet van 6 februari 2004 wijzigde artikel 20 van het Milieuvergunningendecreet omtrent het aanvragen van sectorale en individuele afwijkingen. Die bepalingen zijn weliswaar wel al van toepassing via de Afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 van VLAREM II.

die bossen, die wel normaliter gelden ten aanzien van openbare of privébossen.

Voor een aantal andere handelingen of werken was een dergelijke vrijstelling op basis van het bosbeheerplan reeds voorzien in het Bosdecreet. De stelregel wordt dus nu verder uitgebreid. De raden vinden dit, als vereenvoudiging, een positieve wijziging. In de praktijk zal het nodig zijn dat de van machtigingsplicht vrijgestelde handelingen voldoende helder omschreven worden in de ontwerp bosbeheerplannen en dat er een zorgvuldige afweging gebeurt op het moment van de goedkeuring van het concrete bosbeheerplan.

De Minaraad en de SALV wijzen op nog een andere decreetwijziging die voor de bosexploitant een verbetering zou kunnen brengen. In artikel 43, §4, van het Bosdecreet wordt er een beroepsprocedure voorzien betreffende beslissingen inzake het bosbeheerplan. In artikel 62 van het Bosdecreet wordt er bepaald dat de houtaankoper geen kapping mag beginnen “zonder een voorafgaandelijke schriftelijke kapvergunning van de aangewezen ambtenaar. De Vlaamse regering bepaalt de vorm van de kapvergunning en de wijze waarop ze wordt afgeleverd.” De raden menen dat een administratieve beroepsprocedure ook in de context van de kapvergunning zin kan hebben, en adviseert om daartoe in het Bosdecreet een rechtsgrond te scheppen.

2.7 Hoofdstuk 6bis: Meststoffendecreet van 1991

De memorie van toelichting bij art. 32bis van het ontwerp verzameldecreet verduidelijkt dat de voorgestelde wijziging aan artikel 15ter uit het oude Meststoffendecreet van 23 januari 1991 (dat de regeling bevat voor bemesting in natuurgebieden afgebakend door gewestplannen) samen met de voorgestelde wijziging aan artikel 41bis van het Mestdecreet van 22 december 2006 (Ontwerp van verzameldecreet art. 109) dient gelezen te worden. Immers, artikel 41bis bevat een quasi identieke regeling als artikel 15ter, behalve dat het bij deze eerste gaat over bemesting in natuurgebieden afgebakend voor gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Voor het advies ter zake wijzen de raden naar de paragraaf “[29] Overdracht” bij het hoofdstuk Mestdecreet van dit advies.

2.8 Hoofdstuk 7: Jachtdecreet

[12] **Sanctieregeling betreffende het jagen zonder jachtverlof bij te hebben.** Met wijzigingsartikel 33 van het ontwerp verzameldecreet wordt, aldus de memorie van toelichting, het mogelijk gemaakt de jacht onmiddellijk stil te leggen met betrekking tot personen die jagend (in de zin van het Jachtdecreet) worden aangetroffen maar die geen jachtverlof bij zich hebben. De af te schaffen alinea in artikel 13 van het Jachtdecreet luidt immers: “*Als vastgesteld wordt dat dit niet het geval is, moet hij binnen achtenveertig uur na de vaststelling het bewijs leveren dat hij op het ogenblik van de feiten houder was van een regelmatig jachtverlof.*”. Uit dit tekstfragment wordt afgeleid, zo kan vermoed worden, dat degene die jagend wordt aangetroffen zonder jachtverlof, de jachtactiviteit eenvoudigweg mag verder zetten, op voorwaarde dat hij/zij 48 uur later een jachtverlof kan voorliggen. Met deze wijziging wordt er zodoende, aldus de memorie van toelichting, een gelijkschakeling beoogd met de handhaving zoals die verloopt bij de visserij op openbare wateren, waarbij de visserijactiviteit van een visser die geen visverlof heeft, ook met onmiddellijk ingang kan worden beëindigd.

Indien het effectief zo is dat deze 48-uur bepaling feitelijk ingeroepen wordt om in voorkomend geval eenvoudigweg verder te kunnen jagen, na de vaststelling dat er geen geldig jachtverlof voorgelegd kan worden, dan is het volgens de raden inderdaad beter om

deze deelbepaling af te schaffen.

Bovendien lijkt er op die manier meer consistentie te ontstaan in het artikel 13, aangezien de laatste alinea van dat artikel luidt: *“Elke persoon die jagend met het geweer wordt aangetroffen en geen jachtverlof kan voorleggen wordt ambtshalve veroordeeld tot betaling van het bedrag van de belasting die verschuldigd is voor het jachtverlof en die hij door het strafbare feit is ontdoken”*: hier is het uitgangspunt immers dat degene die aan het jagen is zonder jachtverlof er ook geen heeft. De raden merken wel op dat deze laatste alinea hoe dan ook verouderd lijkt in het licht van titel XVI van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. Met de laatste alinea van artikel 13 lijkt immers een administratieve boete te worden opgelegd. Voor zover dat het geval is, moet men zich afvragen of deze boete niet moet opgenomen worden in het stelsel van de administratieve afhandeling van titel XVI. Dit zou er toe leiden dat ook dit laatste lid van artikel 13 kan afgeschaft worden en/of kan opgenomen worden in het stelsel van titel XVI van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

Hoe men het wetgevingstechnisch ook formuleert, het resultaat op het terrein zou moeten zijn dat, wanneer er vastgesteld wordt dat iemand jagend wordt aangetroffen zonder een geldig jachtverlof bij zich te hebben, hij onmiddellijk zijn jachtactiviteit stop hoort te zetten. Bovendien zou hij een administratieve geldboete moeten betalen ter waarde van de prijs van een jachtverlof, behalve als hij binnen achtenveertig uur na deze vaststelling het bewijs kan leveren dat hij op het ogenblik van de feiten houder was van een geldig jachtverlof.

2.9 Hoofdstuk 8: Decreet Grindfonds en grindwinning

Over dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen geformuleerd.

2.10 Hoofdstuk 9: DABM

[13] De voorgestelde wijzigingen aan titel XVI. De raden stellen vast dat de ontwerpwijzigingen die doorgevoerd worden aan titel XVI vooral van technische aard zijn. Bij de meeste ontwerpwijzigingen hebben de raden geen commentaar.

De ontwerpwijziging aan artikel 16.1.1. (wijzigingsartikel 37), waarbij gesteld wordt dat *“de bepalingen van deze titel van toepassing zijn op de hierna volgende wetten en decreten, met inbegrip van de uitvoeringsbesluiten ervan”*, maar ook, door de voorgestelde aanvulling, op *“de verplichtingen opgelegd krachtens de volgende wetten en decreten en de uitvoeringsbesluiten ervan”*, wordt in de memorie van toelichting niet becommentarieerd. De wijziging lijkt nodig, omdat de handhaving van milieurecht niet alleen betrekking heeft op handhavingprocedures (die dan van toepassing zijn op bepaalde wetten, decreten en besluiten), maar ook op de verplichtingen die er in vervat zijn (en waaraan materiële sancties worden verbonden). Wellicht is er in artikel 16.6.1., §1 een vergelijkbare wijziging nodig, met name: *“Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de verplichtingen die vervat zijn in de door deze titel gehandhaafde regelgeving is strafbaar met ...”*.

Via wijzigingsartikel 37bis wordt er een wijziging aangebracht aan artikel 16.2.4., die er toe strekt dat de Vlaamse Hoge Raad voor Milieuhandhaving in het vervolg van de Vlaamse regering, in plaats van een *“goedkeuring”*, slechts een *“bekrachtiging”* zou moeten verkrijgen voor het Milieuhandhavingsprogramma. Vervolgens wordt het goedgekeurde programma medegedeeld aan het Vlaams Parlement, de provincies en de gemeenten, en

legt de Vlaamse regering het programma “*met het oog op verdere programmering en rapportering en advies voor aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.*” De raden vinden dat er hiermee een merkwaardige situatie geschapen wordt, waarbij het niet duidelijk is wie nu het laatste woord heeft, waarbij het evenmin duidelijk is tot wie de adviezen van de SERV en de Minaraad nu gericht zullen zijn en waarbij het de vraag is wel effect er van deze adviezen verwacht wordt.

De raden zijn het eens met de met wijzigingsartikel 40 voorgestelde wijziging van artikel 16.4.7., die er toe leidt dat een bestuurlijke maatregel ook zal kunnen bestaan in het meenemen van zaken waarvan het “*gebruik*” in strijd is met de milieuwetgeving. Dit zal de handhaafbaarheid van de soorten-, jacht- en visserijwetgeving merkkelijk verbeteren. Ook de wijzigingen aan artikel 16.4.10 (wijzigingsartikel 41), waarbij er in afwezigheid van een vermoedelijke overtreder ook een bestuurlijke maatregel tot stopzetting kan worden geëfficeerd, zal een verbetering betekenen voor de handhaving van het milieubeheerrecht.

[14] De voorgestelde wijziging aan titel XI. De raden zijn het eens met de via wijzigingsartikel 69quater door te voeren wijziging aan artikel 11.4.2., inzake permanente werkcommissies binnen de Minaraad. Deze ontwerp wijziging beantwoordt aan de samenwerkingsrelatie die er momenteel tussen de raden bestaat.

[15] Toepassingsgebied van de handhabingsbepalingen uit het DABM. De raden vragen zich af of het wel volstaat dat de wet van 12 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en van het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen toegevoegd wordt aan het lijstje van wetten en decreten waarvan de handhaving volgens het handhabingsdecreet valt (art. 16.1.1 van het DABM), wel volstaat?

De raden vragen om na te gaan in welke mate de toezichts- en strafbepalingen in die wet zelf gewijzigd moeten worden en/of vervangen door een verwijzing naar het milieuhandhabingsdecreet?

2.11 Hoofdstuk 10: Decreet Natuurbehoud

[16] Een verbeterde wettelijke basis voor vergoeding van schade door beschermde soorten. Wijzigingsartikel 70 van het ontwerp verzameldecreet is er op gericht het huidige, summier artikel 52 van het Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu te vervangen door een meer uitgebreid artikel. Aanleiding tot deze operatie is een advies van de Raad van State, Afdeling Wetgeving, van 3 juni 2009 (advies nr. 46.631/9). Met de nieuwe bepaling wordt er met name een gelijkschakeling bekomen met artikel 25 van het Jachtdecreet. Op die manier wordt het mogelijk het uitvoeringsbesluit dat met betrekking tot artikel 25 van het Jachtdecreet vastgesteld werd, qua bereik uit te breiden naar de schade door beschermde diersoorten.

De raden staan achter deze operatie, omdat die in principe een gelijke behandeling van gelijke gevallen mogelijk maakt – vanuit het standpunt van de rechtsonderhorige. De raden wijzen er wel op dat, in het schema van artikel 25 van het Jachtdecreet, alle mogelijke vermogensschade in principe in aanmerking kan worden genomen voor de vergoedingsregeling – zolang het gaat over belangrijke, aantoonbare schade die redelijkerwijze niet had kunnen worden voorkomen. In het nieuw in te voeren artikel 52 wordt het bereik evenwel ingeperkt tot “*de schade aan gewassen, vee, bossen of visserij*”: andere vormen van schade zouden niet in aanmerking kunnen worden genomen, zelfs al

zouden ze redelijkerwijze niet vermijdbaar, aantoonbaar en belangrijk zijn. De raden menen dat dit er toe leidt dat de nagestreefde gelijkenschakeling op een onvolkomen wijze wordt doorgevoerd. Indien er bovendien een geünificeerd uitvoeringsbesluit zou worden nagestreefd in uitvoering van beide rechtsgronden, dan kan dit tot een voor de rechtsonderhorige onnodig gecompliceerd stelsel leiden.

De raden wijzen er op dat artikel 16 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2009 betreffende de vergoeding van wildschade of van schade door beschermde soorten en tot wijziging van hoofdstuk IV van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu bepaalt: *“Over de uitvoering van dit besluit wordt er jaarlijks een geïntegreerd verslag opgemaakt door het Agentschap, het INBO en het ILVO. Bij deze verslaggeving en advisering wordt er in het bijzonder aandacht besteed aan de akkerpercelen waarvoor er gedurende meerdere jaren schadevergoeding betaald wordt vanwege schade veroorzaakt door kleine rietgans, kolgans of rietgans. Dit verslag wordt voor advies voorgelegd aan de Minaraad en de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij. Op basis van deze verslaggeving en deze advisering maakt de minister jaarlijks een mededeling op ten behoeve van de Vlaamse Regering, waarin een evaluatie van de werking van dit besluit vevat zit en waarbij er beleidsvoorstellen worden gedaan.”* Dat besluit is in werking getreden op 1 september 2009. De raden zullen in het najaar dan ook een advies uitbrengen op basis van de eerste verslaggeving in uitvoering van dat besluit, en hoopt hieruit lessen te trekken die ook relevant kunnen zijn voor de toepassing van artikel 52 van het Natuurdecreet.

2.12 Hoofdstuk 11: Drinkwaterdecreet

Over dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen geformuleerd.

2.13 Hoofdstuk 12: Oppervlaktedelfstoffendecreet

Over dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen geformuleerd.

2.14 Hoofdstuk 13: Decreet Integraal Waterbeleid

[17] **Aanwijzen van mengzones.** In hun advies over de Stroomgebiedbeheerplannen van Schelde en Maas⁶ verwezen de raden naar de aanwijzing van aan lozingspunten grenzende mengzones in artikel 4 van de Dochterrichtlijn Prioritaire Stoffen⁷. Op Europees niveau wordt nog steeds gewerkt aan een richtsnoer waarin beschreven zal worden op welke manier de lidstaten mengzones kunnen afbakenen. De uitwerking van dit richtsnoer wordt getrokken door het Verenigd Koninkrijk en Nederland. Inmiddels heeft VMM een beslissingsboom van het ontwerprichtsnoer voor het afbakenen van deze mengzones getest.

⁶ Advies over de Stroomgebiedbeheerplannen Schelde en Maas, Minaraad 19 mei 2009, SERV 22 mei 2009 en SALV 29 mei 2009.

⁷ Richtlijn 2008/105/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake de milieukwaliteitsnormen op het gebied van het waterbeleid tot wijziging en vervolgens intrekking van de Richtlijnen 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG en 86/280/EEG van de Raad, en tot wijziging van de Richtlijn 2000/60/EG.

Met het ontwerp van verzameldecreet (art. 79) wordt de mogelijkheid om mengzones aan te wijzen ingeschreven in het Decreet Integraal Waterbeleid. Dit is in overeenstemming met de vraag van de raden om een beleidskader te scheppen voor de afbakening van de mengzones.

De raden herhalen hun vraag om tijdig geïnformeerd te worden over de evolutie van het dossier op Europees niveau én om de gelegenheid te krijgen hun aanbevelingen te formuleren over de aanpak en de methoden die toegepast zouden worden om de mengzones in Vlaanderen af te bakenen.

[18] Mengzones voor prioritaire en verontreinigende stoffen. Artikel 4.1 van de Dochterrichtlijn Prioritaire stoffen stelt: “De lidstaten kunnen aan lozingspunten grenzende mengzones aanwijzen. In die mengzones mogen de concentraties van één of meer stoffen die zijn opgenomen in deel A van bijlage I de desbetreffende MKN overschrijden, enz.”

Uit het tweede deel van overweging 11 uit de preambule van de dochterrichtlijn⁸ blijkt dat de lijst in deel A van bijlage I naast 33 prioritaire stoffen ook 8 verontreinigende stoffen bevat. Het ontwerp van verzameldecreet (art. 79) spreekt van: “De Vlaamse Regering kan aan lozingspunten grenzende mengzones aanwijzen, in die mengzones mogen de concentraties van prioritaire stoffen en de door de Vlaamse Regering aangewezen verontreinigende stoffen de desbetreffende milieudoelstellingen overschrijden, enz.”

Op 20 april 2010 verscheen echter de ‘Transposition checklist for Directive 2008/105/EC’. Deze stelt bij art. 4.1 dat het wellicht mogelijk is voor de lidstaten deze bepaling ook toe te passen voor andere verontreinigende stoffen, om het gebied van de mengzone beter te controleren, in overeenstemming met de richtsnoeren voor mengzones. Tegelijk stelt deze checklist dat de wettelijke bepalingen ten aanzien van de mengzones alleen van toepassing zijn op de 41 verontreinigende stoffen die bijlage I van deze richtlijn vermeldt. Deze informele checklist is ontwikkeld als leidraad voor de conformiteitsbeoordeling voor de omzetting van RL 2008/105/EC.

De raden concluderen dat de Richtlijn en de checklist niet helemaal consequent lijken. De checklist staat een brede interpretatie voor (ook andere verontreinigende stoffen), maar waakzaamheid is geboden omdat de richtlijn een strikter toepassingsgebied hanteert en omdat de checklist een onzekere juridische status⁹ heeft.

De tekst van het ontworpen decreet laat via de delegatie aan de Vlaamse Regering, toe om invulling te geven aan beide interpretaties. De raden stellen voor dat de Vlaamse Regering vooraleer zij terzake een initiatief neemt, eerst aan de Europese Commissie schriftelijk duidelijkheid vraagt over de correcte interpretatie over mengzones.

⁸ “Desalniettemin zijn acht verontreinigende stoffen die vallen binnen de werkingssfeer van Richtlijn 86/280/EEG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder lijst I van de bijlage van Richtlijn 76/464/EEG [6] en die behoren tot de groep van stoffen waarvoor de lidstaten maatregelen ten uitvoer moeten leggen met de bedoeling uiterlijk in 2015 een goede chemische toestand te bereiken onverminderd de artikelen 2 en 4 van Richtlijn 2000/60/EG niet in de lijst van prioritaire stoffen opgenomen. De voor deze verontreinigende stoffen vastgestelde gemeenschappelijke normen bleken echter nuttig te zijn en de regelgeving van hun normen op communautair niveau dient derhalve te worden gehandhaafd.”

⁹ ‘Dit document geeft niet noodzakelijkerwijs de visie weer van alle diensten van de Commissie of van de Commissie. Het kan in geen geval, worden beschouwd als een officieel standpunt van de Commissie en is onverminderd eventuele toekomstige actie van de Commissie.’ Vertaald uit de Status Box van de ‘Transposition checklist for Directive 2008/105/EC’

- [19] **Omstandigheden waarin van het bereiken van de milieudoelstellingen kan worden afgeweken.** Aan art. 58 van het Decreet Integraal Waterbeleid wordt een passage toegevoegd aangaande de voorwaarden waaraan voldaan moet zijn om af te wijken van het nemen van noodzakelijke aanvullende maatregelen om de milieudoelstellingen te bereiken.

In hun advies over de stroomgebiedbeheerplannen wezen de raden op een mogelijk probleem indien in hetzelfde stroomgebied soepeler normen stroomopwaarts een land- of regiogrens leiden tot de kwalificatie “goed” en bij het overschrijden van die grens naar een gebied met strengere normen de kwalificatie “goed” wegvalt. Dat zou meteen de stroomafwaartse partner tot bijkomende inspanningen kunnen dwingen. De raden verwachten dat ook hiervoor een oplossing wordt uitgewerkt.

2.15 Hoofdstuk 14: Oprichtingsdecreet Vlaamse Grondenbank

Over dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen geformuleerd.

2.16 Hoofdstuk 15: Bodemdecreet

- [20] **Bestuurlijke handhaving mogelijk maken.** Om de termijn waarbinnen bodemsaneringswerken moeten worden aangevat toch afdwingbaar te maken, wordt in artikel 62 van het Bodemdecreet uitdrukkelijk voorzien dat de bodemsaneringswerken moeten worden aangevat binnen de termijn, vermeld in het conformiteitsattest voor het bodemsaneringsproject. Daarnaast wordt ook uitdrukkelijk de verplichting opgenomen om in het kader van de overdracht van risicogronden de bodemsaneringswerken en de eventuele nazorg uit te voeren conform de modaliteiten van de eenzijdige verbintenis die jegens de OVAM werd aangegaan. Eenzelfde verplichting wordt voorzien in geval van een versnelde overdrachtsprocedure. De raden gaan akkoord met deze wijzigingen.
- [21] **Veiligheidsmaatregelen.** Op basis van artikel 69 van het Bodemdecreet kan de OVAM in het kader van de gewone dossierbehandeling veiligheidsmaatregelen opleggen als de bodemverontreiniging een onmiddellijk gevaar vormt. In die bepaling wordt ook de procedure geregeld. Naar aanleiding van het Milieuhandhavingsdecreet werd in artikel 172 van het Bodemdecreet gesteld dat met betrekking tot het Bodemdecreet en het Vlarbeo veiligheidsmaatregelen worden opgelegd volgens de regels van het Milieuhandhavingsdecreet. Dit stemt niet overeen met de bepaling van artikel 69 van het Bodemdecreet en geeft bijgevolg aanleiding tot rechtsonzekerheid. Het ontwerp van verzameldecreet stelt daarom voor om in artikel 172 van het Bodemdecreet de verwijzing naar veiligheidsmaatregelen te schrappen, zodat het duidelijk is dat de OVAM op grond van artikel 69 van het Bodemdecreet wel degelijk veiligheidsmaatregelen kan blijven opleggen, onverminderd de bevoegdheid van de toezichthouders om veiligheidsmaatregelen in het kader van het Milieuhandhavingsdecreet op te leggen. De raden menen dat ook deze oplossing tot verwarring kan leiden. Immers artikel 172 is een standaardverwijzing naar het Milieuhandhavingsdecreet die dezelfde is in alle milieudecreten. Door de verwijzing naar veiligheidsmaatregelen te schrappen wordt gesuggereerd dat inzake bodem de veiligheidsmaatregelen uit het Milieuhandhavingsdecreet niet meer kunnen worden toegepast. Daarnaast suggereren de raden een bijkomende vereenvoudig, namelijk het schrappen van de verwijzing naar de hoofdstukken III, IV en VII van Titel XVI van het DABM. Het gelijkaardig artikel 173 van het Bodemdecreet bevat ook geen verwijzing naar de hoofdstukken maar enkel naar Titel XVI van het DABM.

Om tegemoet te komen aan de bezorgdheden op vlak van vereenvoudiging, rechtszekerheid en het aansluiten bij standaardformulering in andere milieudecreten stellen de raden volgende formulering voor artikel 92 van het ontwerp van verzameldecreet voor: “In artikel 172 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 21 december 2007, worden de woorden "worden veiligheidsmaatregelen genomen" vervangen door de woorden "kunnen, met behoud van de toepassing van artikel 69, veiligheidsmaatregelen worden genomen" en worden de woorden "de hoofdstukken III, IV en VII van" opgeheven.”

2.17 Hoofdstuk 16: Mestdecreet

- [22] **Definitie van mest verwerken.** Artikel 93 van het verzameldecreet wijzigt de definitie van verwerken (van mest). Waar er voorheen sprake was van de nutriënten vervat in de dierlijke mest of andere meststoffen spreekt de nieuwe definitie van de stikstof vervat in de dierlijke mest of andere meststoffen. Uit de memorie van toelichting van het verzameldecreet kan niet afgeleid worden waarom het begrip nutriënten vervangen wordt door het begrip stikstof. De raden wijzen erop dat het uiteindelijk wel de bedoeling moet blijven om zowel stikstof als fosfor te gaan verwerken.
- [23] **Socioculturele of sportieve evenementen.** Voor wat betreft de bepalingen omtrent de periodes die niet geschikt zijn voor het op of in de bodem brengen van meststoffen wordt door art. 96 van het ontwerp van verzameldecreet en naast de reeds bestaande uitzonderingen in art. 21 van het Mestdecreet¹⁰, bijkomend een uitzondering toegevoegd voor socioculturele of sportieve evenementen. De raden hebben bedenkingen bij dit voorstel. Het voorstel breidt het aantal gevallen uit waarbij kan worden afgeweken van het principe van overmacht, om de verlening van de uitrijperiode te verantwoorden. De raden dringen er dan ook op aan een zeer precieze en restrictieve omschrijving vast te leggen van het concept “socioculturele of sportieve evenementen”, teneinde misbruik uit te sluiten en er over te waken dat deze grond slechts in uitzonderlijke gevallen wordt gebruikt om later dan 1 september mest uit te rijden. De raden wijzen erop dat de landbouwkundige noodzaak in de individuele aanvraag duidelijk dient te zijn en vragen dat de beslissing tot afwijking ook duidelijk zou gemotiveerd worden.
- [24] **Gehygiëniseerde eindproducten.** Art. 97 van het ontwerp verzameldecreet schrapt het begrip gehygiëniseerde eindproducten in §1 van artikel 12 van het Mestdecreet om een geuniformiseerde terminologie te hanteren. Het is de raden niet duidelijk waarom dat begrip in de vervangende tekst dan opnieuw wordt gehanteerd.
- [25] **Nitraatresiduwaarde.** De nitraatresiduwaardebepaling is een belangrijk sensibiliseringsinstrument naar de landbouwers toe. Het is tevens een belangrijk handavingsinstrument om de milieudoelstellingen van de Nitraatrichtlijn te realiseren. Teneinde het instrument nitraatresiduwaarde maximaal te benutten is een differentiatie naar teeltgroep en bodemtype dringend nodig. Deze differentiatie minstens uitstellen tot 2011 doet afbreuk aan een efficiënte inzet als sensibiliserings – en handavingsinstrument, temeer omdat de norm van 90 kg N / ha niet haalbaar is voor een aantal teelten/ grondsoorten en voor een aantal andere teelten / grondsoorten dan weer te hoog is.

De raden vragen om nog dit jaar gedifferentieerde nitraatresiduwaarden toepasbaar te

¹⁰ *ingeval van uitzonderlijke weersomstandigheden, maatregelen genomen in toepassing van de dierengezondheidswet van 24 maart 1997, educatieve demonstraties en wetenschappelijke proefnemingen*

maken teneinde een correcte en ook bij de landbouwers gedragen implementatie van dit handhavinginstrument te realiseren.

De raden vragen betrokken te worden bij de uitwerking van het systeem van gedifferentieerde nitraatresiduwaarden en wijzen op het feit dat de nieuwe wetgeving terzake voor 01/10/2010 in het Belgisch Staatsblad dient gepubliceerd te zijn opdat het verbeterde instrument nog dit jaar zou kunnen ingezet worden.

Voor de begeleidende maatregelen geregeld met de U factor (12/9) (audit, bemestingsplan en -register) vragen de raden een nuancering dat deze als dusdanig enkel bij een overschrijding het eerste jaar wordt toegepast.

Bij een herhaalde overschrijding in het daaropvolgende jaar zijn de raden van oordeel dat deze begeleidende maatregelen van toepassing moeten zijn vanaf de overschrijding van de gedifferentieerde grenswaarde (U=9/9). De raden willen daarmee voorkomen dat landbouwers systematisch een hoger cijfer dan grenswaarde gaan beogen.

Met betrekking tot de boete (F factor) en de U-, Y- en Z-factor stellen de raden dat bij een gedifferentieerde grenswaarde naar teeltgroep en bodemtype het verschil tussen het niveau vanaf waar de boete/sanctie (sensibiliserende- en handhavingmaatregelen) wordt ingesteld en de gedifferentieerde grenswaarde constant moet blijven rekening houdend met foutenmarges en weersinvloeden.

- [26] **Administratieve geldboete.** Het is de raden niet duidelijk of de nieuwe §6 van artikel 14 van het Mestdecreet, waar een administratieve boete bepaald wordt voor elke landbouwer die de nitraatresidustaalnames vermeld in de vorige paragraaf niet laat uitvoeren, enkel betrekking heeft op nitraatresidustaalnames of ook op stikstofanalyses (op basis waarvan een bemestingsplan wordt opgemaakt).
- [27] **Meststoffen in de nabijheid van waterlopen.** De raden vragen dat art. 21 van het Mestdecreet inzake terminologie en inhoud identiek zou zijn aan art. 10 van het Decreet Integraal Waterbeleid, zoniet ontstaat tegenstrijdige regelgeving. Onder meer moet er gesproken worden over “waterlichaam” in plaats van “waterloop”. De raden hebben daarom ook vragen bij de invoering van het begrip “steile helling”. Zij vragen bovendien een milieutechnische verduidelijking en motivering van het begrip ‘helling’ of ‘steile helling’.
- [28] **Gebiedsgericht beleid.** De raden merken op dat het hoofdstuk gebiedsgericht beleid hoofdzakelijk inhoudelijke wijzigingen aan het Mestdecreet bevat. Gezien de bedoeling van het verzameldecreet om enkele technische wijzigingen door te voeren en gezien de voorbereidingen van het actieplan 4 die nu bezig zijn, achten de raden het niet aangewezen dat een instrument als het verzameldecreet gebruikt wordt om dergelijke inhoudelijke aanpassingen door te voeren.

Ook wijzen de raden erop dat de vorige minister van leefmilieu de landbouw- en natuurorganisaties die participeren in de Minaraad, gemandateerd heeft om oplossingen te zoeken voor het gebiedsgericht beleid van het Mestdecreet. Beide organisaties hebben die uitdaging aanvaard en hun consensusstekst resulteerde in het behoud van artikel 15ter en in het betreffende artikel 41bis. Net deze artikelen worden nu drastisch gewijzigd. Wanneer de noodzaak zou blijken om bepaalde artikelen te wijzigen vragen de raden dat met beide organisaties minstens overleg gepleegd wordt om oplossingen te zoeken en deze dan via de geijkte procedures in regelgeving te gieten.

Art. 41bis §9 behandelt de tijdelijke regeling voor de opbrenging van meststoffen via

gebruiksovereenkomsten. De raden vragen de volgende aanvullingen van het ontwerp van decreet:

- Dat ANB bij de goedkeuring van de gebruiksovereenkomst dient na te gaan of de overeenkomst compatibel is met de natuurdoelstellingen voor het gebied (punt 7°);
- Dat de duurtijd van de gebruiksovereenkomst beperkt wordt (punt 4°).

De raden wijzen er ook op dat de gefaseerde uitvoering van een inrichtingsproject¹¹ in een aantal gevallen ook nuttig kan zijn voor het bekomen van overgangsregelingen.

- [29] Overdracht.** Bij de hoofdstukken die de overdrachten van ontheffingen beschrijven, zowel in artikel 15ter van het Meststoffendecreet als in artikel 41bis van het Mestdecreet, willen de raden opmerken dat dit geen vereenvoudigde regelgeving is. De afwijkingsmogelijkheden van de regel "bij overdracht van een perceel landbouwgrond vervalt de ontheffing van het verbod op bemesting" worden bijzonder ingewikkeld en zijn op deze manier ook niet meer transparant. De raden vragen zich af of deze bepalingen niet eerder thuishoren in een uitvoeringsbesluit.
- [30] Inscharingscontract.** De raden vragen zich af wat de motivatie is om landbouwers te beboeten bij het niet opstellen van inscharingscontracten (aanvulling van artikel 63 van het Mestdecreet met §28). De raden suggereren eerst na te gaan wat de oorzaak is van het eventueel niet naleven van het gebruik van dit instrument. Eén reden zou kunnen zijn dat de techniciteit van de formulieren te groot is. Volgens de raden moet dit inscharingscontract een eenvoudig instrument zijn, waarbij de mogelijkheid wordt geboden tot samenwerking tussen verschillende landbouwers, maar ook tussen landbouwers en terreinbeherende verenigingen.
- [31] Slotbepalingen.** De slotbepalingen van het Mestdecreet worden aangevuld teneinde inzake mestverwerking en de daarbij gepaard gaande uitstel/afstel regeling juridische duidelijkheid te brengen voor producenten die in het verleden een contract afsloten met een vergunde mestverwerkingsinstallatie maar niettemin op de uitstel/afstel regeling een beroep moesten doen. De slotbepalingen worden eveneens aangevuld teneinde een rechtsbasis te creëren voor het kwijtschelden van de boetes voor overschrijding van het nitraatresidu in 2007. Deze slotbepalingen doen geen afbreuk aan de toepassing van de huidige bepalingen omtrent mestverwerking. De raden wensen erop te wijzen dat dergelijke decreetswijzigingen beter geen gangbare praktijk worden.

2.18 Hoofdstuk 17: Decreet diepe ondergrond

- [32] Aanpassing aan definitieve tekst van Richtlijn 2009/31/EG.** Op het ogenblik van de definitieve goedkeuring van het ontwerp van decreet betreffende de diepe ondergrond door de Vlaamse Regering op 6 maart 2009, was de tekst van de Richtlijn betreffende de geologische opslag van koolstofdioxide nog niet definitief. De voorgestelde wijzigingen in het ontwerp van verzameldecreet brengen het decreet betreffende de diepe ondergrond in overeenstemming met de definitieve tekst van Richtlijn 2009/31/EG. De raden hebben hierbij, behoudens enkele tekstuele suggesties, geen opmerkingen.

¹¹ Artikel 109 van het verzameldecreet, 1° betreffende art 41bis §1 van het Mestdecreet; artikel 109 6° betreffende art. 41bis §9 over de gebruiksovereenkomst, punt 2°

2.19 Tekstuele opmerkingen

Tot slot formuleren de raden – onverminderd de bovenstaande bemerkingen - enkele tekstuele suggesties.

Milieuvergunningendecreet

Art. 10. "2° er wordt een derde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:"De raden vragen zich af of het hier niet gaat over een derde paragraaf?

Decreet Integraal Waterbeleid

Art. 77. In hoofdstuk VII van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 25 mei 2007, wordt in afdeling I, ingevoegd bij artikel 49, een artikel 50bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

Art. 79. In hoofdstuk VII, afdeling Ibis van hetzelfde decreet wordt in onderafdeling IIbis, ingevoegd bij artikel 51, een artikel 52bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

De passages "ingevoegd bij artikel" 49, respectievelijk 51 moet vermoedelijk verwijzen naar de artikels 76 en 78.

Mestdecreet

Art. 100. 2° paragraaf 2, derde lid, wordt vervangen door wat volgt: "De Vlaamse Regering kan bij het vaststellen van de waarde van Y en Z een differentiatie invoeren, ondermeer naargelang bodemtype of naargelang teeltgroep.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder Yen Z verstaan, het getal 15/9. De Vlaamse Regering kan, vanaf het jaar 2011, een ander getal vaststellen voor Y of Z. De Vlaamse Regering kan bij het vaststellen van deze getallen een differentiatie invoeren, ondermeer naargelang bodemtype of naargelang teeltgroep.

De Vlaamse Regering kan nadere regels stellen."

De raden stellen vast dat hier tweemaal hetzelfde is opgenomen.

Art. 101. 2° in paragraaf 5, tweede lid, worden de woorden "stelt de wijze vast waarop de analyse dient uitgevoerd te worden en kan de nadere regels vaststellen in verband met de erkenning van de laboratoria die gemachtigd zijn deze uit te voeren" opgeheven:

3° In paragraaf 6, derde lid, worden de woorden "stelt de wijze vast waarop de analyse uitgevoerd moet worden en kan de nadere regels vaststellen in verband met de erkenning van de laboratoria die gemachtigd zijn om de analyse uit te voeren" opgeheven.

De raden merken op dat ook de komma voor de opgeheven passages moet geschrapt worden.

Art. 117. In de toegevoegde "§27. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van de artikelen 71 en 72, wordt iedereen die ter uitvoering van de artikelen 13, §5,, of 59, analyseresultaten moet gebruiken om de stikstof- en fosforsamenstelling van de vervoerde meststoffen te bepalen en die verplichting niet naleeft, een administratieve geldboete opgelegd van 200 euro."

Het is niet duidelijk of de dubbele komma na “artikelen 13, §5” een tikfout is of dat er iets is weggelaten.

Decreet diepe ondergrond

Art. 126. In artikel 43 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht: 2° in punt 6° worden tussen de woorden "te stellen wanneer zich" en de woorden "significante onregelmatigheden" en, tussen de woorden "als zich" en "de woorden "significante onregelmatigheden" de woorden "lekkages of" ingevoegd;

Art. 138. in artikel 58, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht: 2° In het eerste lid, worden tussen de woorden "het Vlaamse Gewest" en de woorden "gedekt worden" de woorden "na de overdracht van de verantwoordelijkheid gemaakte kosten" ingevoegd;

2bis° “In het eerste lid worden de woorden “na de overdracht van de verantwoordelijkheid” opgeheven